



1. místo:

Eliška Havránková

Akademie Světlá nad Sázavou, SŠ a VOŠ

2. místo:

Anna Babanová

ZŠ Křesomyslova, Praha

3. místo:

Ondřej Nejedlý

ZŠ Kunratice, Praha

Aleš Benda

ZŠ Vratislavice nad Nisou

Pavel Daněk

LABYRINTH – gymnázium a základní škola, s. r. o., Brno

Petra Helebrantová

1st International School of Ostrava

Radka Jelínková

ZŠ Velké Opatovice

Martin Kříž

Montessori SŠ, ZŠ a MŠ Polná

Eva Matějková

ZŠ Trnka, Dobříš

Vít Novorný

Gymnázium Přírodní škola, z. ú., Praha

David Venclík

Nový PORG – gymnázium a základní škola, Praha



EDUin

Global Teacher Prize Czech Republic je odborná cena pro učitele základních a středních škol, jejíž prostřednictvím hledáme a podporujeme výjimečné učitele s dopadem na celou společnost.

V České republice ji na základě udělené licence od mezinárodního ocenění Global Teacher Prize od roku 2017 organizovala nezisková organizace EDUin, o. p. s. Od července 2025 organizaci ceny přebírá organizace GetThePoint z. ú.

Prostřednictvím ceny nacházíme, oceňujeme a motivujeme kvalitní pedagogy a posilujeme prestiž učitelské profese. Zároveň však usilujeme o to, aby získání ocenění nebylo cílem samo sobě, ale aby bylo prostředkem k navázání vzájemné spolupráce, využití potenciálu oceněných učitelů a rozšíření dopadů jejich pedagogických aktivit.

*Děkujeme učitelům,
kteří nám pomáhají objevit
vlastní hodnotu.*



Eliška Havráňková

Akademie Světlá nad Sázavou, SŠ a VOŠ

1. místo



specializace: odborný výcvik,
technologie a praktická cvičení

témata: podpora řemesla a vnitřní motivace žáků,
propojování výuky s praxí a odborníky z oboru

videomedailonek ►

Proč učíte?

Sdílení chápu jako samozřejmost, téměř povinnost. Řemesla, jako je zlatnictví, se potýkají s nedostatkem kvalitních informačních zdrojů, předávání svých know-how dalším generacím zlatníků je na nás samotných, vzájemné soudržnosti a spolupráci mezi námi.

Co chcete svým žákům předat?

Stručné, jasné a konkrétní informace. Také chci co nejvíce propojit teoretickou výuku s praxí, probudit v žácích opravdový a upřímný zájem o samostatné vzdělávání ve svém oboru. Odvahu vrhnout se do profesního života a zůstat u řemesla. Dovednost reagovat na rozvíjení technologií a prezentovat svou práci v umělecké sféře.

V čem vidíte přínos své výuky pro žáky v kontextu současné zrychlené doby a proměňující se společnosti?

Vedu je k hledání řešení místo slov „nejde to“. Učím je nebát se chyb, požádat o pomoc a chápat, že i tradiční řemeslo má své místo v moderním světě, neztrácí smysl, spíše nabízí prostor ke zklidnění, soustředění a autentické tvorbě.

Jak motivujete své žáky k tomu, aby si k řemeslu vybudovali vztah, který jim vydrží i po škole – a co vám při tom nejvíc funguje?

Motivuje je pocit, že vlastníma rukama přetvářejí beztvary materiál v něco hodnotného. Vytvářím otevřené a přátelské prostředí, sdílím příběhy, podporuji jejich talent a ukazuji, že řemeslo je celoživotní cesta, která přináší úspěch i radost. A že poctivá práce otevírá cestu k profesnímu i osobnímu naplnění.

medailonek

Vystudovala jsem obory zlatnictví a restaurování uměleckořemeslných děl z kovů, ale naplno mě oslovilo až spojení řemesla s učením. Nabídka učit v dílně přišla po studiích – a ukázala mi, že právě sdílení a práce s mladými lidmi mi dává největší smysl. Věřím v inspiraci místo drilu, v praxi propojenou s konkrétní zkušeností a v individuální přístup. Buduji vztah k řemeslu, podporuji samostatnost a zapojuji odborníky z oboru. Sama se učím nejvíc právě tím, že učím.



Anna Babanová

ZŠ Křesomyslova, Praha

2. místo



specializace: učitelka 1. stupně

témata: responzivní vyučování, kolegiální spolupráce, program Začít spolu, hodnocení

videomedailonek ►

Proč učíte?

Učím, protože mě spolupráce s dětmi zajímá a dává mi smysl.

Co chcete svým žákům předat?

Ohtěla bych je naučit komunikovat s respektem a vnímat spolupráci s druhými jako obohacující. Vést je k tomu, aby byli schopni ocenit své silné stránky i kriticky vyhodnocovat, co se jim nedaří.

V čem vidíte přínos své výuky pro žáky v kontextu současné zrychlené doby a proměňující se společnosti?

Ukazuji dětem, že se jim učení bude dařit lépe, pokud při tom budeme spolupracovat partnerským a respektujícím způsobem. O to se doufám budou moci opřít i později v průběhu svého dalšího studia. Odmítám k nim přistupovat jako k prázdným nádobám a sypat do nich znalosti, které máme my dospělí s tím, že se je mají jen naučit a opakovat. Tím možná představuji v kontrastu k tradiční staré škole jakousi flexibilnější a více partnerskou variantu vzdělávání nejmenších dětí, která snad více odpovídá naší zrychlené a neustále se proměňující době.

Věříte v sílu kolegiální spolupráce. Co podle vás brání tomu, aby byla v českých školách běžnou součástí praxe?

Řídit školu znamená mimo jiné také dovednost komunikace, schopnost projevit zájem o druhé, ochotu připustit, že děti nejsou jediní, kdo se ve škole učí a kdo při tom cítí různé emoce. I dospělí zažívají nejistotu, mají obavy, cítí nepohodu, když chybují, a mají radost, když se něco povede. Významně rychleji posuneme školu dopředu, když to vše budeme prožívat a reflektovat skrze kolegiální spolupráci s ostatními vyučujícími. Bez fungujících učicích komunit tvořených všemi lidmi v rámci jedné školy, malými i velkými, se velkých změn v našem základním školství nedočkáme.

medailonek

Učím na 1. stupni základní školy a dlouhodobě se snažím propojovat pedagogickou teorii s praxí. Ve výuce stavím na důvěře, respektu a responzivním přístupu. Věřím, že smysluplné učení vzniká v partnerském vztahu mezi učitelem, dítětem a rodičem. Od roku 2023 ve své třídě učím podle programu Začít spolu. Kromě toho mám také zkušenosti s lektorováním dospělých a tvorbou metodických materiálů. Sdílení a kolegiální spolupráci považuji za klíč k tomu, aby změna ve školství byla možná – a aby na ni vyučující nebyli sami.



Andrzej Nejedlý

ZŠ Kunratice, Praha

3. místo



specializace: dějepis, občanská výchova, zeměpis

témata: badatelská výuka a oborové čtenářství v dějepise,
partnerský přístup a prostor pro žákovskou zvědavost, učitelské
komunitní učení a sdílení mezi školami, tandemová výuka

videomedailonek ►

Proč učíte?

Baví mě být u toho, když se v někom probudí zvědavost, zájem a chuť přemýšlet. Zároveň mě baví pozorovat, jak nám ti mladí lidé rok co rok rostou a jak se posouvají dál. No a rád s nimi společně na téhle cestě jdu, ať už je ta cesta všelijak spleťtá.

Co chcete svým žákům předat?

Chci jim ukázat, že věci nejsou jen černobílé, že za událostmi a rozhodnutími stojí lidé a okolnosti. Chci, aby se učili vnímat svět v souvislostech, aby se nebáli klást otázky a nebáli se nemít hned odpověď. Aby byli schopni nést odpovědnost za sebe, ale měli i respekt k ostatním. Věřím, že škola není jen o výuce, ale hlavně o vztazích a důvěře.

V čem vidíte přínos své výuky pro žáky v kontextu současné zrychlené doby a proměňující se společnosti?

Dneska už nejde o to, co všechno víš, ale spíš co s tím uděláš. Informace jsou všude – ale porozumět jim, filtrovat je, zasadit do kontextu a neztratit se v záplavě povrchnosti, to je výzva pro všechny. Snažím se vést žáky k tomu, aby se v téhle době neztratili, dokázali myslet kriticky, byli odolní vůči manipulaci, vnímají k sobě i světu kolem. Nechci z nich mít chodící wikipedie, ale lidi, kteří umí přemýšlet, cítit a najít si vlastní hlas.

Používáte ve výuce badatelskou výuku. Jaký to má podle vás přínos pro žáky?

Badatelská výuka učí formulovat otázky, hledat vlastní cesty, diskutovat, zpochybňovat i nést zodpovědnost za to, kam se mé poznání ubírá. Je to prostor, kde se může zrodit opravdový zájem – protože nejsou jen přijímači, ale tvůrci smyslu, a aktivně se podílí na procesu celé lekce. Navíc – můžou zažít vlastní „aha moment“ a pak ho sdílet s ostatními.

medailonek

Přestože jsem původně učitelem být neplánoval, dnes vím, že je to moje místo. Učení pro mě není o předžvýkaných faktech, ale o společném hledání, otázkách a chybách. Baví mě improvizace, oborové čtenářství, badatelská výuka i spolupráce s dalšími učiteli. Se studenty rosteme společně – a když se objeví „aha moment“ nebo zájem o svět, má to pro mě větší hodnotu než všechny známky. Jo, a v některých třídách jsem až ten druhý nejoblíbenější. První je můj pes Lojzík.



Aleš Benda

ZŠ Vratislavice nad Nisou



specializace: hudební výchova, speciální pedagogika,

kapelník školní kapely Band O'clock

témata: speciální pedagogika, všímatost a zpomalení

ve školním prostředí, Orffův Schulwerk

videomedailonek ▶

Proč učíte?

Protože mě to baví a zároveň naplňuje. Zatím mi má práce přináší více radosti než starostí a já doufám, že to takhle dlouho zůstane.

Co chcete svým žákům předat?

Nejraději bych žákům předal všechny své dobré zkušenosti, které někam vedly, a ty, co nikam nevedly, bych hravou formou s žáky čestně reflektoval. Jenže zkušenosti jsou nepřenositelné, tak věřím, že mé naladění, temperament, charakter, osobní příběh, přístup k práci, lidem a životu, může být pro žáky inspirující a nakonec směřující k naději, že ať bude život a svět jakýkoliv, my jsme schopni to zvládnout, protože víme, že vše potřebné máme v sobě a můžeme se na to spolehnout.

V čem vidíte přínos své výuky pro žáky v kontextu současné zrychlené doby a proměňující se společnosti?

Větší citlivost znamená pečlivější výběr informací a dovednost „pustit“ si k sobě jen to opravdu důležité a zároveň schopnost toto důležité pro sebe rozpoznat pomocí poctivého vnitřního dialogu. Umět poslouchat ticho i zvuky, hudbu a nástroje, umět poslouchat sám sebe a druhé, hrát a zpívat s ostatními, podílet se na společném díle, to vše může dohromady vést k lepším mezilidským vztahům, sounáležitosti, srozumitelnosti, dobré psychické odolnosti a větší životní pohodě. Přínos výuky spatřuji v celkovém rozvoji psychosociální oblasti.

Na vaší nástěnce v kabinetu visí dvě otázky: „Proč dělám práci, jakou dělám, a proč ji dělám tak, jak ji dělám?“ Co vám tyto otázky v poslední době ukázaly nového?

Třeba to, že mohu prostřednictvím svojí práce hovořit nejen se svými žáky, ale také inspirovat ostatní kolegy a kolegyně svým přístupem k dětem, profesní péčí o sebe sama a k pedagogice celkově. To mi zároveň otevírá možnost ovlivňovat náladu české pedagogiky a podílet se odspodu na pozitivní proměně základního školství.

medailonek

Má učitelská cesta rozhodně nebyla přímá. Po studiích kontrabas na Pražské konzervatoři jsem několik let působil jako profesionální hudebník. K učitelství jsem se dostal přes školní klub a pozici asistenta pedagoga. Postupně jsem začal učit hudební výchovu a založil třídní kapelu. Vystudoval jsem speciální pedagogiku, mám výcviky v terapii a arteterapii. Věřím ve školu jako bezpečný a tvořivý prostor, kde se setkávají děti i dospělí a kde se každý může rozvíjet naplno a svobodně.



Čarel Zaněk

LABYRINTH – gymnázium a základní škola, s. r. o., Brno



specializace: přírodní vědy

témata: propojování vědy a výuky, popularizace

vědy, bezpečné a respektující vztahy ve třídě, tvorba učebních materiálů postavených na vysvětlení JINAK

videomedailonek ►

Proč učíte?

Tvořil jsem a realizoval vědecko-popularizačně-vzdělávací programy pro rodiny, jednotlivce i školní skupiny. Lidé z nich odcházeli nadšení a motivovaní, ale po několika letech mě začalo mrzet, že nemohu sledovat dlouhodobý dopad své práce – zda se s tématy a novými poznatky dále pracuje, zda se upevňují a skutečně něco přináší. To byl jeden z hlavních důvodů, proč jsem se rozhodl stát se učitelem – mohu dlouhodobě sledovat výsledky své práce a zároveň tím rozvíjet i sám sebe.

Co chcete svým žákům předat?

Mým cílem je probouzet v žácích zájem o přírodu a svět kolem nás tím, že jim pomáhám se v něm orientovat a objevovat jeho tajemství. Jen k tomu, co je nám blízké, si můžeme vytvořit skutečný vztah a začít se o to doopravdy zajímat.

V čem vidíte přínos své výuky pro žáky v kontextu současné zrychlené doby a proměňující se společnosti?

Dnes už lidé informace aktivně téměř nevyhledávají – spíše si ony nacházejí nás. Náš mozek je tak týdně vystaven množství informací, které ještě před 500 lety člověk vstřebal za celý život. Proto je nezbytné se v tomto světě umět orientovat a rozlišovat, které informace jsou relevantní, které ne – a hlavně proč.

Učit jste začal po období covidu, protože jste potřeboval reálně sledovat dopady své práce. Daří se vám to?

Učím pátým rokem a za tu dobu jsem měl možnost sledovat pokroky mnoha žáků. U některých se mi podařilo probudit nadšení i pro směry, které nejsou mně osobně blízké, nebo jim pomoci najít pozitivní vztah ke vzdělávání jako takovému. Takže ano – daří se mi to.

medailonek

Vystudoval jsem fyziologii a imunologii na Masarykově univerzitě a zkušenosti z výzkumu i popularizace vědy jsem přenesl do školy. V LABYRINTHu mě inspirovala kultura sdílení a neustálého hledání nových cest ve vzdělávání. Děti vedu k přemýšlení v souvislostech, práci se zdroji a vzájemnému respektu. Věřím, že bezpečné a partnerské prostředí podporuje učení i vztahy. Věnuji se i projektům Science Reveal a Naturalium, které propojují školu, vědu a veřejnost.



Cesra Helebránová

1st International School of Ostrava



specializace: český jazyk a literatura

témata: literatura jako cesta k porozumění

současnosti a sobě samému, globální vzdělávání

a aktivní občanství (program DofE)

videomedailonek ►

Proč učíte?

Učím, protože věřím, že člověk má dělat to, co ho naplňuje, v čem je dobrý a co má smysl pro společnost. Pro mě se to všechno setkává právě v učitelství. Miluji literaturu a umění, záleží mi na lidech i na světě kolem nás. Chci přispívat k tomu, aby byl lepším místem k životu – a práce s mladými lidmi je pro mě jedním z nejúčinnějších způsobů, jak toho dosáhnout. Denně mě inspirují a dodávají mi smysl.

Co chcete svým žákům předat?

Svým žákům chci především předat vnímavost, empatii a břemeno morální zodpovědnosti za svět, společnost i přírodu. Věřím, že vzdělání není jen o znalostech, ale především o hodnotách a postoji k životu. Chci, aby přemýšleli, cítili a nebáli se hledat pravdu, spravedlnost i krásu a harmonii.

V čem vidíte přínos své výuky pro žáky v kontextu současné zrychlené doby a proměňující se společnosti?

V rychlém a proměnlivém světě je snadné ztratit vnitřní kompas. Věřím, že má výuka nabízí prostor ke zpomalení, zamyšlení a hlubšímu prožívání. Pomáhá žákům rozvíjet kritické myšlení, kreativitu, schopnost naslouchat, klást otázky a chápat souvislosti. A to jsou klíčové dovednosti pro život ve společnosti, která se rychle mění a často klade důraz spíše na výkon než na lidskost.

Často pracujete se storytellingem ve výuce. Jakou to má pro studenty podle vás přidanou hodnotu?

Storytelling je mocný nástroj – příběhy budují sounáležitost. Díky nim mohou studenti lépe porozumět sobě i druhým, cítit soucit, vžít se do cizích osudů a učit se prostřednictvím prožitku. Příběhy předávají morální hodnoty a jsou tedy prostředkem k osobnímu růstu.

medailonek

Jsem učitelkou českého jazyka a literatury na mezinárodním gymnáziu. Věřím, že škola má být bezpečným a podnětným prostředím, kde každý může růst – nejen akademicky, ale i lidsky. Literatura je pro mě cestou k porozumění světu i sobě samému, každá hodina proto reaguje na aktuální dění. Zaměřuji se také na globální vzdělávání, aktivní občanství a kulturní vnímavost. Mým cílem je podporovat studenty v tom, aby se nebáli přemýšlet, klást otázky a utvářet svět kolem sebe.



Radka Jellínková

ZŠ Velké Opatovice



specializace: učitelka 1. stupně

témata: rozvoj čtenářství, prožitkové čtení,
formativní hodnocení a sdílení dobré praxe

videomedailonek ►

Proč učíte?

Protože mě to pořád baví. Učení beru jako smysluplnou práci, ve které můžu něco předávat dál a zároveň se sama pořád učit. Baví mě přemýšlet nad tím, jak nejlépe podpořit svoje žáky, aby je učení bavilo a dávalo jim smysl. Ve škole je každý den jiný. Mám ráda tu rozmanitost. A když vidím posun mých žáků, mám z toho upřímnou radost. Je to krásná práce.

Co chcete svým žákům předat?

Přeji si, aby si moji žáci vytvořili pozitivní vztah ke škole a ke vzdělávání jako takovému. Ohtěla bych, aby se nebáli nových výzev a věřili ve své schopnosti. Učíme se, že každá chyba nás posouvá a že za každým úspěchem stojí nějaké úsilí. Pokud budou chtít, zvládnou to. Důležité je umět si říct o pomoc a věřit sám sobě.

V čem vidíte přínos své výuky pro žáky v kontextu současné zrychlené doby a proměňující se společnosti?

Ve své výuce se snažím ukazovat souvislosti, bořit hranice mezi jednotlivými předměty a propojovat školní svět s reálným světem venku. Usiluji o to, aby výuka probíhala v klidném prostředí, aby se žáci ve třídě cítili dobře. Velkou pozornost věnuji také jejich pocitům a vzájemným vztahům. V době sociálních sítí to považuji za velmi důležité.

Jaké momenty ve výuce vám nejčastěji ukazují, že děti zažívají radost z učení – a co děláte pro to, aby jich bylo co nejvíc?

Poznám to podle jejich očí. Když se rozzáří, když se začnou usmívat, když slyším: „Aha!“ nebo když hned běží ukázat, co se jim povedlo. Společně se radujeme z dobře odvedené práce. V těch chvílích vím, že to má smysl. Snažím se vytvářet prostředí, kde se děti nebojí zkoušet, ptát se, pomáhat si navzájem. Když vidím, že si navzájem fandí, že spolupracují, vím, že jsme na dobré cestě.

medailonek

Jsem učitelkou na 1. stupni ZŠ a koordinátorkou ŠVP. Věřím, že každý žák si zaslouží individuální přístup, respekt a podporu na své vlastní cestě. Výuku stavím na bezpečném a důvěryplném prostředí, kde děti zažívají radost z učení. Dlouhodobě se věnuji rozvoji čtenářství, formativnímu hodnocení a sdílení dobré praxe. Jsem pedagogickou konzultantkou projektu Pomáháme školám k úspěchu. Nad výukou neustále přemýšlím, hledám smysl a nové cesty – a těší mě, když je mohu sdílet i s kolegy.



Martin Kríž

Montessori SŠ, ZŠ a MŠ Polná



specializace: ekologie a životní prostředí

témata: environmentální výchova, udržitelnost a nové RVP,
klimatické vzdělávání v praxi, výuka venku a vztah k přírodě, badatelsky
orientovaná výuka, místně ukotvené učení, přesvědčení o vlastním
vlivu, školní zahrada a školní les, propojování předmětů (science)

videomedailonek ►

Proč učíte?

Abych studentům zprostředkoval zážitky spojené s mými tématy v co největší šířce a někdy i hloubce, aby si poradili se svým světonázorem, aby poznatky vědy uměli přenést do každodenního života a uměli se rozhodnout, kam budou směřovat jejich kroky po skončení školní docházky. Aby objevili své silné stránky, zájmy a aby společně se mnou objevovali svět.

Co chcete svým žákům předat?

Že planeta je složitý komplex vazeb a systémů, že ho můžeme ovlivňovat i na místní úrovni, že dokážeme pozitivně měnit svět. Rád bych je nakazil svou zvědavostí a příkladem. Chci, aby se do aktivit kolem sebe zapojovali dobrovolně a aby jim škola uměla vyjít vstříc v jejich vlastních projektech.

V čem vidíte přínos své výuky pro žáky v kontextu současné zrychlené doby a proměňující se společnosti?

Učím jinak, bez učebnic, venku, na exkurzích, puťácích, skrze výzkumy a péči o okolí. Učím o světě kolem nás v jeho aktuální podobě. Vynechávám zbytečné školometské učivo, ale učím je pro život. Na témata máme dost času, abychom ho prozkoumali z více stran. Máme čas na výrobu velkého modelu města, na týden putování krajinou, na pomoc po povodních, na praxe mezi klienty sociální péče.

Proč je zásadní edukovat společnost v tématech ekologie a klimatu?

Jsou to témata, která hýbou každodenním světem, politikou, pro spoustu lidí je to osobní zájem. Klima je složitý systém prostupující obory, na dekarbonizaci musí být společenská shoda, jinak se změnám klimatu neubráníme. Není to jen téma technické a přírodovědné, spousta lidí trpí environmentálním žalem, čistá příroda a zdravé životní prostředí je základní potřebou. A škola? Ta učí přírodopis, zeměpis a chemii, ale propojování věd, souvislosti a hlavně využití poznatků v běžném životě, eufemisticky řečeno, pokulhává.

medailonek

Po letech v environmentálním a neformálním vzdělávání dětí i učitelů jsem zakotvil na střední škole Montessori Polná, kde jsme založili obor ekologie a životní prostředí. Se studenty budujeme školní les, pečujeme o přírodu, putujeme a zkoušíme v praxi to, co učím budoucí učitele na VŠ. Výuka je pro mě živý proces, který mě neustále inspiruje – a každý den ve škole mě znovu a znovu nabíjí.



Eva Mašejková

ZŠ Trnka, Dobříš



specializace: matematika

témata: výuka matematiky s důrazem na porozumění,
motivaci, úspěch každého žáka a respektující přístup,
využití kognitivní psychologie v každodenní výuce,
podpora profesního rozvoje učitelů

videomedailonek ►

Proč učíte?

Protože mě to těší. Učení je pro mě práce, která má smysl – dává mi energii, radost a pocit, že dělám něco užitečného a zajímavého. Učitelství vnímám jako profesi, ve které se stále učím i já – o dětech, o učitelích, o světě i o sobě.

Co chcete svým žákům předat?

Chci jim předat znalosti daného předmětu. Ale nejen to! Učím je, že i složité věci se dají zvládnout krok za krokem, že chyba není selhání, ale příležitost k učení. Podporuji je v tom, aby přemýšleli, ptali se, hledali vlastní cesty a rozvíjeli své znalosti, dovednosti a kompetence. Záleží mi na tom, aby se ve třídě cítili bezpečně a mohli růst každý svým směrem.

V čem vidíte přínos své výuky pro žáky v kontextu současné zrychlené doby a proměňující se společnosti?

Podle mě je klíčové, aby škola pomáhala dětem věřit v sebe, mít odvahu a orientovat se v tom, co jim dává smysl. Chci, aby věděli, že dokážou zvládnout i velké věci – pokud budou chtít. Každý z nich má jinou cestu, jiný cíl, a já jim chci dát prostor hledat ten svůj s vědomím, že každý si zaslouží stejnou podporu, respekt a přijetí.

Začínala jste jako projektantka, dnes jste učitelkou a zároveň podporujete kolegy v rámci projektu tři učitelky. Co byste dnes poradila někomu, kdo se teprve rozhoduje, jestli má do školství vstoupit?

Řekla bych: pokud cítíš, že ti na dětech záleží, že tě baví učit a učit (se), jdi do toho – ale nečekej, že to půjde samo. Je to náročná a krásná práce. A nikdy na to nebud' sám – hledej oporu u kolegů, sdílení a společná reflexe je stejně důležitá jako být před tabulí.

medailonek

Jsem učitelka matematiky na druhém stupni ZŠ Trnka v Dobříši, lektorka a spolutvůrkyně projektu tři učitelky. Ve své práci propojuji výuku s poznatky z kognitivní psychologie, formativního hodnocení a responzivní výuky. Lektoruji pro učitele, vedu učící se a reflektivní skupinky učitelů. Věřím v sílu dobře postavené výuky a reflektované učitelské praxe. Ráda otevírám témata, která se týkají toho, jak učit srozumitelně, smysluplně a dlouhodobě udržitelně – pro žáky i pro nás učitele.



Vítá Novotný

Gymnázium Přírodní škola, z. ú., Praha



specializace: anglický jazyk, hudební výchova

témata: umění a hudba jako cesta k osobnímu i společenskému
vyjádření, příprava budoucích učitelů hudby

videomedailonek ▶

Proč učíte?

Protože to dává smysl a náboj životu. Je to práce náročná, často nevděčná, často stresující, moc taková, málo maková... Ale dostaví-li se autentický pocit napojení na lidi, se kterými člověk tvoří, je to krása k nezaplacení, která všechnu tu tíhu vyváží. Zaplat' pánbůh mi to stále vychází tak, že jsem v celkové bilanci v plusu.

Co chcete svým žákům předat?

Nejspíš to, aby hledali svůj osobní vztah k oborům, kterým se věnujeme. Je-li ten vztah kladný, vnitřně motivovaný, nebo dokonce nadšený, tak z toho plyne to všechno potřebné: smysluplné vědomosti, užitečné dovednosti, dobré návyky a radost z toho všeho.

V čem vidíte přínos své výuky pro žáky v kontextu současné zrychlené doby a proměňující se společnosti?

Budu parafrázovat skvělého Františka Tichého: Výchova by měla vést k vědomému prožívání přítomnosti, teď a tady – třeba skrze umělecké aktivity. To je jeden z léků proti zrychlenosti doby. A zároveň by měla – i skrze kreativitu – být co nejvšestrannější přípravou na život v podmínkách nejisté budoucnosti. Snažím se přispívat k tomu, abychom se blížili oběma těmto kýženým pólům.

Učíte angličtinu a hudební výchovu. Vnímáte tyto předměty rovnocenně?

Vlastně ano, i když u každého z obou předmětů jsem si vědom rozdílnosti jeho role v současné škole. V rámci nominace GTP „kopu“ hlavně za umělecké obory, i protože je jejich role často zpochybňována, například i změnami RVP. O smysluplnosti výuky angličtiny naproti tomu nikdo příliš nepochybuje, a proto nemám příliš potřebu se za tento velmi podstatný obor prát. Výsledkem tak je, že oba tak rozdílné předměty vnímám jako rovnocenné.

medailonek

Věřím, že hudba může být silnou cestou k sebevyjádření, společnému zážitku i hodnotovému ukotvení. Se studenty tvoříme autorská představení, komponujeme hudbu, zakládáme kapely. Souběžně působím jako sbormistr a vedu i didaktiku hudební výchovy na pedagogické fakultě. Učit pro mě znamená tvořit, sdílet a hledat cesty, jak v každém probudit chuť tvořit něco, co má smysl.



David Venclík

Nový PORG – gymnázium a základní škola, Praha



specializace: dějepis, základy společenských věd

témata: dějepis a občanská výchova v souvislostech

(včetně diskuzí o kolektivní paměti), mezipředmětové
vztahy a projekty, mediální výchova, příprava budoucích
učitelů a profesní komunita ve škole

videomedailonek ►

Proč učíte?

Těší mě, že vyučovat i učit se jsou do značné míry tvůrčí činnosti, při nichž se v daný okamžik otevírá prostor pro rozhovor. Miluji okamžiky, kdy si studenti sami dojdou k řešení nebo uvědomění, které je překvapí. Aha moment v jejich hlavách rozsvítí žárovky, které člověk dokáže vnímat.

Co chcete svým žákům předat?

Kritické myšlení, které je může vést ke komplexnějšímu pochopení současnosti, každopádně také vědomí vlastní hodnoty a nastavení osobního morálního kompasu.

V čem vidíte přínos své výuky pro žáky v kontextu současné zrychlené doby a proměňující se společnosti?

Inspirován historikem Yuvaem Hararim a jeho knihou 21 lekcí pro 21. století věřím, že tvář v tvář výzvám současné zrychlené doby lze výuku postavit na tzv. 4 K. Tedy kultivovat (sebe sama) i studenty v oblastech: kritického myšlení, komunikace, kooperace a kreativity. S vědomím toho, že učitel není garantem pravdy a měl by nabízet širokou paletu názorů, chci do hodin vnášet aktuální témata a otázky bez ohledu na to, že mohou být považována za kontroverzní. Společně se žáky i studenty se zamýšlet nad tím, kde např. leží hranice regulací svobody na sociálních sítích nebo analyzovat politickou propagandu.

Říkáte, že učit se je důležitější než vyučovat. Co to znamená v každodenní praxi – a jak poznáte, že se to ve třídě skutečně děje?

Zprávy o tom, co žáci potřebují, co je napadá, v čem by potřebovali pomoc, za co by ocenili sebe nebo kamaráda ve skupině atd., se od nich snažím v průběhu hodiny získávat opakovaně. Pomáhají mi konkrétní nástroje a metody responzivního učení (např. palubní lístky, „exit tickets“). Součástí všech mých hodin nebo projektů je zpětná vazba.

medailonek

Učím dějepis a občanskou výchovu na Novém PORGu a připravuji budoucí učitele na Pedagogické fakultě UK. Věřím, že učení je rozhovor a že žádná otázka není špatná. Ve výuce stavím na spolupráci, respektu a otevřenosti. Studenty vedu k hledání souvislostí, ke kritickému myšlení i k porozumění současnosti skrze historii. Učím se spolu s nimi a vím, že to nejdůležitější se často odehrává mezi obory – i mezi lidmi. V každé třídě hledám prostor, kde se může něco skutečně smysluplného stát.



kontakt:

Hana Matoušů, manažerka ceny GTP CZ

hana.matousu@gtpcz.cz

604 744 201

Pavla Lioliasová, komunikace ceny GTP CZ

pavla.lioliasova@gtpcz.cz

725 511 663

Tomáš Matoušek, komunikace EDUin

tomas.matousek@eduin.cz

604 730 130



Organizátor

EDUin

Generální partner



Hlavní partner

**NADACE
LIVESPORT**

Partneři



**MA+IKA
ČESKU**

